

Edward Dąbrowski

Osiecznica, gm. Krosno Odrzańskie,
woj. zielonogórskie. Stanowisko 3

Informator Archeologiczny : badania 13, 111-112

1979

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Stanowisko nr 3 w Monicach leży na skarpie ok. 100 m na zachód od ostatnich zabudowań wsi, po prawej stronie drogi wiodącej do Żegliny. Jest to plaźnica znajdująca się na polu uprawnym, z której miejscowa ludność czerpała piasek. Na powierzchni zalegały liczne ułamki ceramiki w dużym rozrzucie.

Badania miały charakter ratowniczy. Wytoczono wykop 10 x 2 m. Wystąpiło w nim 16 zaciemnień - 8 z nich nie zawierało materiału zabytkowego, w pozostałych wystąpił on w różnych ilościach. Najwięcej materiału zawierała jama nr 5, prawdopodobnie obiekt mieszkalny - wystąpiły tu bardzo liczne ułamki ceramiki oraz fragmenty kości zwierzęcych. Jamy nr 2, 8, 10, 11 można identyfikować z dołkami po słupach. Przekopano całą zagrożoną część.

Materiały znajdują się w Muzeum Okręgowym w Sieradzu, a dokumentacja w Biurze Dokumentacji Zabytków.

Badania nie będą kontynuowane.

NOWY TARG, gm. Stary Targ
woj. elbląskie

patrz
okres wpływów rzymskich

OSIECZNICA, gm. Krosno Odrzańskie
woj. zielonogórskie
Stanowisko 3

Muzeum Archeologiczne
Środkowego Nadodrza
w Świdnicy k/Zielonej Góry
Konserwator Zabytków
Archeologicznych
w Zielonej Górze

Badania prowadził mgr Edward Dąbrowski. Finansował GS "Samopomoc Chłopska" w Krośnie Odrz. Pierwszy sezon badań. Rozległa osada otwarta z przełomu środkowego i późnego okresu lateńskiego. Osada wczesnośredniowieczna /VI oraz XI w. /. Ślady obozowiska ze schyłkowego paleolitu /? /.

Stanowisko 3 położone jest nad prawym dopływem Odry - Bielą, na południowy wschód od wsi, w pobliżu szosy Krosno-Słubice, w zachodniej części wydłużonego, dykwalnego pagórka, na łagodnym jego stoku, obniżającym się stopniowo z południowego zachodu w kierunku pasma podmokłych łąk.

Prace wykopaliskowe miały charakter ratunkowy. Na powierzchni ponad 3 arów odsłonięto i wyeksplorowano 8 jam i częściowo uszkodzony zarys naziemnego budynku mieszkalnego wraz ze znajdującym się wewnątrz paleniskiem. Cztery spośród odkrytych jam i zarys chaty należy datować na sam przełom środkowego i późnego okresu lateńskiego. Upoważniają do takiego datowania dość liczne relikty "łużyckie", wyrażające się zarówno sposobem zdobienia ceramiki, jak przetrwaniem niektórych

cech formalnych i całych form, m.in. talerzy glinianych; inne szczegóły stylistyczne, wśród nich facetowanie brzegów naczyń i niekiedy przewężone klepsydrowato ucha zbliżają odkryte zespoły ku początkom późnego okresu lateńskiego. Ewenementem jest odkrycie w najbliższym sąsiedztwie paleniska chaty kilkunastu fragmentów naczyń /od 2-3 egzemplarzy ?/, zdobionych kółkiem zębatym. Najbliższe terytorialne i czasowo analogie do tych motywów zdobniczych znaleziono na terenie Czechosłowacji w przeżytkowych zespołach kultury łużyckiej, gdzie datowane są na środkowy okres lateński. Jedna z odkrytych jam /w większej części zniszczona spychaczem/ zawierała, oprócz ułamków naczyń glinianych, znacznej wielkości soplewaty wytopek żelazny. Sporadycznie ślady produkcji żelaza występowały także w warstwie kulturowej.

Z tą fazą osadniczą należy wiązać fragmenty ozdoby brązowej oraz kamienny, obtaczany krążek z obustronnymi wklęsłościami - analogiczny do występujących w zespołach grobowych grupy górzyckiej kultury łużyckiej.

Z pozostałych obiektów na szczególną uwagę zasługuje jama odznaczająca się smolisticie czarnym zabarwieniem. W wypełniku jej - oprócz łupanych kamieni polnych - znaleziono znaczną ilość większych i mniejszych fragmentów naczyń glinianych, wykonanych wyłącznie techniką ręcznego lepienia. Charakterem swoim odpowiadają one ściśle zespołom datowanym na VI w. n. e., odkrytym w Osiecznicy na stanowisku 1.

Inne 3 jamy, zawierały także fragmenty wczesnośredniowiecznych naczyń, lecz całkowicie obtaczanych, nierzadko bogato zdobionych. Drobne fragmenty naczyń lateńskich znalazły się w tych obiektach niewątpliwie na wtórnym złożu. Z powyższą fazą osadniczą /XI w./ wypada łączyć znalezione w pobliżu opisanych jam; nóż żelazny, fragment siekiery /? / i przewierconą kość skokową dużego przeżuwacza /talus s. os. tarsi ribiale/.

Na całym badanym odcinku występowały artefakty krzemienne. Najpewniej należy je wiązać z sezonowym osadnictwem schyłkowo-paleolitycznym.

Materiały znajdują się w Muzeum Środkowego Nadodrza w Świdnicy k/Zielonej Góry.

Badania będą kontynuowane.

REGÓW woj. skierniewickie Stanowisko 1	patrz okres wpływów rzymskich
RYBNO, gm. Gniewino woj. gdańskie	patrz okresy brązu
SIEMIĄTKOWO KOZIEBRODZKIE gm. Loco woj. ciechanowskie Stanowisko 1	patrz okres halsztacki